

Διοικητικό Πρωτοδικείο Κέρκυρας: 12/1981

Πηγή: ΕΔΚΑ ΚΔ' 1982, σελ. 753

Περίληψη: Εργατικό ατύχημα οικοδόμου επισυμβάν κατά την ώρα της επιμετρήσεως οικοδ. εργασιών έστω και αυτή έλαβε χώραν μετά διειτιάν από της παροχής αυτών.

Απόφαση Δικαστηρίου

Πρόεδρος: ΗΛ. ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

Εισηγητής: ΕΛΕΝΗ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ

Δικηγόροι: Χρ. Σαρλής, Αντ. Μπάκοις

Επειδή κατ' άρθρον 28 παρ.1 του ΑΝ 1846/51, ως αντικατεστάθη δι' άρθρου 5 παρ. 1 περ. ιβ' ΝΔ 4104/60, "ο ησφαλισμένος δικαιούται συντάξεως λόγω αναπηρίας εάν κατέστη ανάπηρος κατά την έννοιαν της επομένης παραγράφου και εππραγματοποίησεν χιλίας πεντακοσίας τουλάχιστον ημέρας εργασίας...". Κατά δε το άρθρον 34 παρ. 1 του ΑΝ 1846/51 "Δια την χορήγησιν των παροχών της ασφαλίσεως, δεν απαιτείται η συμπλήρωσις των καθοριζομένων εν άρθροις 28, 31, 32 και 35 ημερών εργασίας, εάν το θεμελιούν το εις παροχάς δικαίωμα οφείλεται εις βίαιον συμβάν, επεληθόν κατά την εκτέλεσιν της εργασίας ή εξ αφορμής αυτής...". Εκ του ότι δε το βίαιον συμβάν δέον να επήλθεν κατά την εκτέλεσιν της εργασίας ή εξ αφορμής αυτής, προκύπτει ότι η παροχή εξηρημένης εργασίας αποτελεί όρον της υπαγωγής εις την ασφάλισιν και του χαρακτηρισμού του ατυχήματος ως εργατικού (ΣΤΕ 208/75).

Επειδή, εν προκειμένω, ως προκύπτει εκ των εγγράφων της δικογραφίας, ο προσφεύγων οικοδόμος υπέστη την 8.5.1980 ατύχημα, καταπέσας εκ της στέγης του εν Κερκύρα 7^{ου} Δημοτικού Σχολείου, ένθα περί ώραν 11 π.μ. ευρίσκετο μετά του Α.Λ., υπεργολάβου, προς επιμέτηρσιν της πλακόσ, και ένεκα του οποίου κατέστη ανάπηρος εις ποσοστόν 50% (όρα αντίγραφον βιβλίου συμβάντων Β' Αστ. Τμήματος Κερκύρας και την από 29.5.81 γνωμάτευσιν της Α' βαθμίου Υγειον. Επιτροπής). Το ως άνω ατύχημα του προσφεύγοντος, εχαρακτηρίσθη υπό τε της αποφάσεως του Υποκ/τος

ΙΚΑ Κερκύρας και της τοιαύτης της ΤΔΕ αυτού, ως εκτός εργασίας ατύχημα, επί τη αιτιολογία ότι, καθ' ον χρόνον ο προσφεύγων υπέστη το ατύχημα, δεν ευρίσκετο εις εργασιακήν σχέσιν μετά τινος εργοδότη, η δε εργασία επιμετρήσεως της πλάκας του σχολείου αφεώρα εις εργασίας εκτελεσθείσας εις το εν λόγω σχολείον προ διετίας περίπου. Ο προσφεύγων, δια της ενστάσεως του και ήδη δια της προσφυγής του, ισχυρίζεται ότι ο άνω υπεργολάβος Α.Λ., ήτο εργοδότης του, όστις προ διετίας ανέλαβεν υπεργολαβικώς υπό του αναδόχου "B.P" την εκτέλεσιν τμήματος των εργασιών του 7^{ου} Δημοτικού Σχολείου Κέρκυρας και εις του οποίου το συνεργείον απησχολείτο μονίμως ως εργάτης - οικοδόμος, η δε επιμέτρησις της πλακός εγένετο με σκοπόν την πληρωμήν του εργοδότη του υπό του αναδόχου του έργου, κατ' εντολήν δε τούτου μετέβη και μετ' αυτού προέβη εις την άνω επιμέτρησιν, ένεκα της οποίας υπέστη το ατύχημα. Προς τούτοις επικαλείται και προσάγει το από 18.1.1982 έγγραφον της Δ/νσεως Τεχν. Υπηρ. Κέρκυρας εξ ής προκύπτει ότι ανάδοχος των οικοδομικών εργασιών του 7^{ου} Δημ.Σχολείου ήτο ο "B.P." την από 15.1.82 βεβαίωσιν του Τεχνικού Γραφείου "B.P." εξ ής προκύπτει ότι τας μαρμαρικές εργασίας είχε αναλάβει υπεργολαβικώς ο Α.Λ. το από 13.5.80 πρακτικόν ατυχήματος του Υποκ/τος ΙΚΑ Κερκύρας, εις ο ο παρών κατά την ώραν του ατυχήματος Α.Λ. βεβαιού ότι μετέβη μετά του προσφεύγοντος εις το 7^{ον} Δημοτικόν Σχολείον Κερκύρας προς επιμέτρησιν της επιστρωθείσης υπό του ίδιου προ διετίας πλακός του σχολείου τούτου, προς πληρωμήν του υπό του αναδόχου B.P.

Επειδή η τοιαύτη εργασία της επιμετρήσεως, αποτελεί συνέχειαν της επιστρώσεως και είναι μέρος του συνόλου των διαφόρων επί μέρους εργασιών, των οποίων απασών η ολοκλήρωσις αποτελεί προϋπόθεσιν της καταβολής της συμφωνηθείσης μεταξύ αναδόχου και υπεργολάβου αμοιβής. Συνεπώς, ο υπεργολάβος Α.Λ., προσλαβών ως εργάτην - οικοδόμον τον προσφεύγοντα, δια την εκτέλεσιν των αναληφθεισών εν τω άνω σχολείω εργασιών, ασφαλώς εις αυτάς περιελάμβανεν και την αναγκαίαν προς πληρωμήν του επιμέτρησιν της πλάκας, ήτις έστω και αν έλαβε χώραν μετά διετίαν, αποτελεί μέρος της εργασίας ην ώφειλεν να παράσχη ο προσφεύγων οικοδόμος, της σχέσεως εξηρημένης εργασίας αναβιωσάσης κατά την κρίσιμον ημέραν, κοινώς γνωστού όντος ότι οι εργαζόμενοι εις οικοδομικές εργασίας δυνατόν να περαιώσουν την συγκεκριμένην αναληφθείσαν εργασία

των μετά επανειλημμένας, πολλάκις και μακροχρονίους διακοπάς. Κατόπιν τούτου, το Δικαστήριο κρίνει ότι ο προσφεύγων ετέλει εις σχέσιν εξηρημένης εργασίας, παρέχων την στιγμήν του ατυχήματος του εργασίαν προς τον εργοδότην του, και συνεπώς το επισυμβάν εις τούτον ατύχημα είναι εργατικόν. Όθεν, δέον να γίνη ουσία δεκτή η ασκηθείσα προσφυγή, απορριπτομένων πάντων των περί του εναντίου ισχυρισμών ως αβασίμων.